

ROMÂNIA
TRIBUNALUL C
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr.587

Ședința publică de la 09.02.2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE RNB

Grefier DL

Pe rol judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta **RATC C**, cu sediul în C, str. Industrială nr.8, județul C, în contradictoriu cu pârâta **CJP**, cu sediul în C, având ca obiect pretentii.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședință publică la data de 02.02.2012, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință, când, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea la data de 09.02.2012 și 16.02.2012, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei în contencios administrativ de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului C-Secția Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 11399/118/2011 din data de 18.08.2011 reclamanta **R.A.T.C. C** în contradictoriu cu pârâta **Cjp C** (în continuare CJP C) a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 128.364 lei reprezentând dobânda legală conform OG 9/2000 calculată de la scadența stipulată prin convenția părților, respectiv pentru factura fiscală nr. 9411/30.10.2009 în cuantum de 46.040 lei, pentru factura fiscală nr. 94448/30.11.2009 în cuantum de 42.633 lei și pentru factura fiscală nr. 9481/31.12.2009 în cuantum de 39691 lei, precum și la plata sumei de 161.821 lei reprezentând actualizarea cu indicele de inflație a debitului de 1.626.400 de lei, pretentii admis prin sentința civilă nr. 1376/CA/29.10.2010 a Tribunalului C, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 459/CA/2011 a CAI C, calculată până la data achitării efective, 08.06.2011, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că prin sentința civilă nr. 1376/CA/29.10.2010 a Tribunalului C, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 459/CA/2011 a CAI C a fost recunoscut dreptul acesteia la despăgubire, în valoare de 1.626.400 de lei. Prejudiciul efectiv sus- menționat, stabilit pe cale judecătorească, a fost recuperat la data de 08.06.2011, prin achitarea sumei de pârâtă, conform extrasului de cont anexat.

Susține reclamanta că daunele-interese moratorii în valoare de 128.364 lei reprezintă echivalentul prejudiciului suferit de creditoare, ca urmare a executării cu întârziere a obligației pecuniare, creditoarea având dreptul atât la repararea prejudiciului efectiv cât și a prejudiciului nerealizat, acesta din urmă fiind cauza prin întârzierea în achitarea acestor despăgubiri pentru care CJP C datorează dobânzi legale, în temeiul art. 1088 C.civ.

Se arată că RATC Constanta este un operator de serviciu comunitar de utilitate publică, denumit de legea nr. 215/2001 institutie de interes public local, ce desfășoară

serviciul de transport public local la nivelul municipiului Constanta. Prin neexecutarea conventiei nr. 9555/2003 de către CJP Constanta, pe lângă lezarea activității economice a regiei a fost vătămat și serviciul de transport public local la nivelul municipiului C, în sensul satisfacerii nevoilor comunitare, cu nesocotirea interesului public. Creditoarea are dreptul la acoperirea prejudiciului, în calitate de operator de transport local de călători, existând prezumția absolută că sumele de bani pretinse sunt producătoare de dobânzi din ziua în care au devenit exigibile, potrivit art. 43 C.com., în virtutea principiului recuperării integrale a pagubei.

Mentionează reclamanta că pârâta a fost notificată pentru decontarea sumelor din facturile fiscale, cu adresa nr. 8842/08.12.2009, respectiv prin adresa nr. 35/05.01.2010 și procesul-verbal din 21.01.2010. Plata tuturor facturilor fiscale emise de RATC Constanta, aferente ultimului trimestru al anului 2009, în valoare totală de 1.626.400 lei a fost solicitată și forului tutelar CNPAS prin adresa nr. 268/19.01.2010.

Susține reclamanta că pârâta se află de drept în întârziere, fiind notificată anterior promovării acțiunii judecătorești, la data de 24.02.2010. Potrivit bazei de calcul al dobânzii legale-art. 3 alin.3 din OG 9/2000-CJP C datorează suma totală de 128.364 lei, pentru plata cu întârziere a facturilor fiscale de la data punerii în întârziere și până la data efectivă a plății, 08.06.2011. Prin adresa nr. 11422/14.07.2011 pârâta i-a comunicat refuzul nejustificat al solicitării de reparare a prejudiciului încercat, asimilând eronat clauza penală cu dobânda.

Referitor la cererea de reactualizare a debitului principal în valoare de 1.626.400 lei cu rata inflației și acordarea în paralel de dobânzi legale pentru neexecutarea la timp a obligației de plată, se arată că doctrina și practica au permis acest cumul.

În drept, invocă dispozițiile art. 8 alin.1, 18 alin.3, art. 19 alin.1-3, art. 11 alin.1 lit.b din legea nr. 554/2004, OG 9/2000, art. 1084, 1088 C.civ.

Depune la dosar adresă nr. 11422/14.07.2011 emisă de CJP C, notificare, tabel actualizare, calculul dobânzii legale, sentința civilă nr. 1376/CA/29.10.2010 a Tribunalului C, decizia civilă nr. 459/CA/2011 a CAI C, facturi fiscale, adresă nr. 12458/08.12.2009, convocare la conciliere, proces-verbal de rezultat nr. 307/21.01.2010, adresă nr. 268/19.01.2010 emisă de RATC C, extras de cont.

Prin cererea precizatoare formulată la 18.10.2011 reclamanta a micșorat cătimea obiectului cererii de chemare în judecată la suma de 119.257 lei reprezentând dobânda legală, respectiv 149.374 lei, reprezentând actualizarea cu indicele de inflație.

Depune la dosar calculul dobânzii legale și actualizare cu indicele de inflație.

Legal citată, pârâta a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, arătând că între părți s-a încheiat convenția nr. 4824/06.08.2003 având ca obiect asigurarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru beneficiarii legii nr. 189/2000 și Decretului-lege nr. 118/1990, ultima fiind prelungită prin actul adițional nr. 6949/06.08.2003 până la 31.12.2010.

Având în vedere că s-a apreciat prin sentința civilă nr. 1376/CA/29.10.2010 a Tribunalului C, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 459/CA/2011 a CAI C că actul adițional din 24.09.2010 este perfect valabil, RATC în solicitarea pretențiilor de față trebuie să se raporteze la clauzele convenției înșușite, unde nu s-a prevăzut acordarea dobânzii legale și actualizarea cu indicele de inflație a debitelor, astfel că această solicitare este nejustificată. Astfel, susține pârâta că rata dobânzii legale în conformitate cu OG 9/2000 se poate solicita doar în cazul în care aceasta a fost prevăzută expres în contract și nu a fost specificată în contract rata acesteia. Prin urmare, nici un text de lege nu obligă pârâta la plata dobânzii legale și la rata inflației, convențiile legal făcute având putere de lege între părțile contractante.

Termenul prevăzut de art. 5 alin.3 din Convenție, de transmitere a documentelor prevăzute la alin. 1(anexele 1 și 2) nu a fost respectat de reclamantă, care în solicitarea pretențiilor își invocă propria culpă de nedepunere a documentelor justificative până la 20 ale lunii următoare, efectiv prestația. Astfel, arată pârâta că documentele depuse inițial, anexe la facturi, au fost incomplete, și au fost completate la data de 10.08.2010, însă lipsind și la această dată seria și numărul abonamentelor lunare. Mai mult, se susține că reclamanta a calculat dobânda legală și rata inflației acordând facturilor o scadență de 30 de zile pentru decontare, deși în convenție nu s-a prevăzut nici rata inflației și nici dobânzi și cu atât mai mult un astfel de termen. În conformitate cu art. 2 din OG 9/2000 pentru a se acorda o rată a dobânzii egală cu dobânda legală, obligația trebuie să fie purtătoare de dobânzi iar în cazul de față datoria nu este purtătoare

Depune la dosar, în cadrul probei cu înscrisuri, convenția nr. 9555/06.08.2003 și acte aditionale, adresă nr. 5031/10.08.2010 emisă de RATC Cadresă nr. 889/DDP/55/DP/01.04.2010 emisă de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Între reclamanta RATC C, în calitate de prestator și pârâta CJP C, în calitate de beneficiar s-a încheiat convenția înregistrată sub nr. 4824/06.08.2003 la RATC C, respectiv nr. 9555/06.08.2003 la CJP C, având ca obiect asigurarea de către reclamantă a transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun aparținând unităților cu capital de stat pentru persoanele aflate într-una dintre situațiile prevăzute de art. 1 și 4 din decretul-lege nr. 118/1990 și art. 1 și 3 din legea nr.189/2000.

Potrivit art. 5 alin.1 din convenție reclamanta întocmește tabelul nominal cu beneficiarii legii care au primit abonamente de călătorie și centralizatorul de decontare lunară respective iar potrivit alin.3 transmiterea către casa teritorială de pensii a acestor documente în vederea decontării contravalorii abonamentelor lunare acordate beneficiarilor legii se face lunar atât pe hârtie cât și pe suport magnetic până la 20 ale lunii următoare.

În conformitate cu dispozițiile art.6 alin.1 din convenție, casa de pensii se angajează să vireze în contul societății în termen de două luni de la data depunerii decontului, cu condiția respectării termenului limită de primire a documentelor prevăzute la art. 5 alin.3.

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului C-secția Contencios Administrativ și Fiscal la data de 24.02.2010, reclamanta RATC C a solicitat obligarea pârâtei CJP C la executarea convenției nr. 9555/06.08.2003 și la decontarea sumei de 1.626.400 de lei reprezentând contravaloarea transportului urban gratuit efectuat pentru beneficiarii legii nr. 189/2000 în lunile octombrie-decembrie 2009 și daune-interese compensatorii.

Prin sentința civilă nr. 1376/CA/29.10.2010 a Tribunalului C, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 459/CA/2011 a CAI C a fost admisă în parte acțiunea formulată de reclamanta RATC C în contradictoriu cu pârâta CJP C, fiind obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei de 1.626.400 de lei reprezentând contravaloarea facturilor nr. 9411/30.10.2009, nr. 94448/30.11.2009 și nr. 9481/31.12.2009, fiind respinse celelalte pretenții ca nefondate.

În ceea ce privește solicitarea de obligarea a pârâtei la plata daunelor interese compensatorii, s-a reținut de instanță că daunele-interese compensatorii, reprezentând prejudiciul suferit de creditor pentru neexecutarea obligației, au menirea de a înlocui executarea în natură, neputând fi cumulate cu aceasta. Neexecutarea unei obligații

care are ca obiect o sumă de bani poate avea drept consecință doar obligarea la despăgubiri moratorii, în limitele dobânzii legale.

În cauza de față, reclamanta solicită obligarea pârâtei CJP C la plata sumei de **119.257 lei** reprezentând dobânda legală cu titlu de daune moratorii, pentru executarea cu întârziere a obligației în sumă totală de 1.626.400 lei, astfel cum a stabilit cu titlu irevocabil instanța de contencios administrative, respectiv a sumei de **149.374 lei** reprezentând actualizarea cu indicele de inflație a debitului de 1.626.400 lei.

În ceea ce privește solicitarea privind acordarea dobânzii legale, se rețin următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 1073 C.civ., în vigoare la data încheierii convenției părților, respectiv la data emiterii facturilor fiscale, dar și la data achitării debitului, „creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației iar în caz contrar are dreptul la dezdăunare”.

Dispozițiile art. 1084 C.civ. statuează: „ Daunele-interese ce sunt debite creditorului cuprind în genere pierderea ce a suferit și beneficiul de care a fost lipsit(...)” iar potrivit dispozițiilor art. 1088 C.civ. „ La obligațiile care au de obiect o suma oarecare, daunele-interese pentru neexecutare nu pot cuprinde decât **dobânda legală**, afara de regulile speciale în materie de comerț, de fidejusiune și societate.

*Aceste daune-interese se cuvin să facă ca creditorul să fie ținut să justifice despre vreo pagubă; nu sunt debite decât din ziua cererii în judecată, afara de cazurile în care, după lege, dobânda curge **de drept**.”*

Potrivit art. 2 din OG 9/2000, în vigoare la data scadenței facturilor nr. 9411/30.10.2009, nr. 94448/30.11.2009 și nr. 9481/31.12.2009 ”În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi fără să se arate rata dobânzii, se va plăti dobânda legală.

De asemenea, potrivit art. 1 și 2 din OG 13/2011 „**Art.1 (1)** Părțile sunt libere să stabilească, în convenții, rata dobânzii atât pentru restituirea unui împrumut al unei sume de bani, cât și pentru întârzierea la plata unei obligații bănești.

(2) Dobânda datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenței obligației, este denumită **dobândă remuneratorie**.

(3) Dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită **dobândă penalizatoare**.

(4) Dacă nu se precizează altfel, termenul dobândă din prezenta ordonanță privește atât dobânda remuneratorie, cât și dobânda penalizatoare.

(...)

Art. 2. - În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.”

În conformitate cu dispozițiile art. 5 teza finală din OG 9/2000 „**Art. 5.** Dobânda trebuie să fie stabilită prin act scris. În lipsa acestuia **se datorează numai dobânda legală**.”

Din coroborarea acestor texte de lege rezultă astfel că, în ipoteza neexecutării la termen unei obligații bănești, partea care nu și-a îndeplinit obligația datorează, în lipsa stipulării unei dobânzi în convenția părților, dobânda legală, cu titlu de prejudiciu încercat pentru executarea cu întârziere a obligației.

În acest context, susținerea pârâtei referitoare la lipsa unei clauze în convenția părților care să stipuleze obligația de plată a dobânzii legale este lipsită de relevanță, câtă vreme dispozițiile din Codul civil stipulează clar obligația debitorului de a repara

integral prejudiciul cauzat creditorului prin neîndeplinirea la scadență a obligației de a da o sumă de bani, prin acordarea dobânzii legale (respectiv, numai a dobânzii legale, atunci când nu există un act scris care să statueze asupra dobânzii, conform art. 5 teza finală din OG 9/2000).

Nici împrеjurarea nerespectării termenului prevăzut de art. 5 alin.3 din Convenție, de transmitere a documentelor prevăzute la alin. 1 (anexele 1 și 2) respectiv depunerea unor documente incomplete, invocate de petentă, nu sunt de natură să atragă inaplicabilitatea dispozițiilor art. 1088 Cciv., câtă vreme obligația de plată a sumei de 1.626.400 lei izvora -astfel cum s-a stabilit, cu putere de lucru judecat, prin sentința civilă nr. 1376/CA/29.10.2010 a Tribunalului C- din facturile nr. 9411/30.10.2009, nr. 94448/30.11.2009 și nr. 9481/31.12.2009, acceptate la plată.

În speță, pârâta CJP C a achitat suma de 1.626.400 de lei, reprezentând contravaloarea facturilor fiscale nr. 9411/30.10.2009, nr. 94448/30.11.2009 și nr. 9481/31.12.2009 la data de 08.06.2011, conform extrasului de cont depus la fila 43 din dosar, așadar cu o întârziere de un an și 5 luni (factura nr. 9411/30.10.2009), un an și 4 luni (factura nr. 94448/30.11.2009), respectiv un an și 3 luni (factura fiscală nr. 9481/31.12.2009).

Pe cale de consecință, apreciind că pentru plata cu întârziere a facturilor menționate, pârâta datorează daune la nivelul dobânzii legale, va fi admisă acțiunea, pârâta urmând a fi obligată la plata către reclamantă a sumei de **119.257 lei** reprezentând dobânda legală, calculată de la scadența fiecărei facturi fiscale și până la data achitării debitului-08.06.2011-.

Totodată, instanța apreciază că reclamanta are dreptul la a obține valoarea reală a obligației bănești ce nu i-a fost plătită la termenul convenit, actualizarea sumei având un caracter compensatoriu, în sensul că acoperă beneficiul nerealizat de creditor, astfel că solicitarea reclamantei privind actualizarea cu indicele de inflație a debitului de 1.626.400 de lei este întemeiată.

Pe cale de consecință, va fi obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei de **149.374 lei** reprezentând actualizarea cu indicele de inflație a debitului de 1.626.400 lei.

În baza art. 274 C.pr.civ., reținând culpa procesuală a pârâtei, instanța o va obliga la plata către reclamantă a sumei de 2639,3 lei reprezentând cheltuieli de judecată (onorariu avocat, taxă judiciară de timbru și timbru judiciar).

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea promovată de reclamanta **R.A.T.C. C**, cu sediul în C în contradictoriu cu pârâta **Cjp C**, cu sediul în C..

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de **119.257 lei** reprezentând dobânda legală și la plata sumei de **149.374 lei** reprezentând actualizarea cu indicele de inflație a debitului de 1.626.400 lei.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 2639,3 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16.02.2012.

Președinte,
RB

Grefier,
DL